

ભરમનો ભણકાર

હરે ! અધિકારીઓ ! ભારતવર્ષના પવિત્ર સન્તાનો !
સંજન સ્ત્રી પુરુષ મનુષ્ય માત્રને એકવાર
વાંચવા ખાસ ભલામણ છે.
નવા જમાનામાં ઝળકતી છેલ્લી શોધ.

ભરમનો ભણકાર

અને
રક્ષાનો રણકાર

કર્તા અને પ્રકાશક.

શ્રી સદ્ગુરુદેવ બ્રહ્મર્ષિ.

શ્રી હરેરામ શર્મા.

સારંગપુર-તળીયાની પોળ-અમદાવાદ.

સંવત ૧૯૭૬

સને ૧૯૧૯

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૧૦૦૦

શ્રી ભાગ્યોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં બેઠાલાલ દેવશંકર દવેએ
છાપી ખાડીઆ—અમદાવાદ.

માત્ર એક આનો.

૧૫૩૮

શ્રી સનાતન વેદિક વર્ણાશ્રમધર્મોદ્ધારકમૈંડલ તરફથી

પ્રસિદ્ધ પત્રિકા.

આર્યાવર્તમાં રહેનાર વેદવિદિત કર્મ ધર્મથી બ્રહ્મ થયેલા એવા દ્વિજે (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિ, વૈશ્યો, કૃર્મીક્ષત્રિયો, ગરાશીયા, લવાણા, વાણીયા વગેરે અનેક અધિકારી મનુષ્યોના વેદોક્ત સંસ્કાર ધણા દીર્ઘકાલથી પરકીય રાજ્ય બચના દમ્બાણુ રૂપ આપત્તિથી નષ્ટ થયેલા છે અને તેજ કારણથી ચાલુ દુષ્કાળો તથા અનેક રોગોનાં સંકટો સહન કરવા પડે છે. માટે પ્રત્યેક વર્ગના મનુષ્યના વેદોક્ત ધર્મ અને નિત્યકર્મ તથા નષ્ટ થયેલા સંસ્કારો અમારા તરફથી કરાવવામાં આવશે અને તેમાં હાલના પંડિતો તરફથી અધિકાર નથી તેવું જોડું કહેવામાં આવે છે તેનો સશસ્ત્ર નિશ્ચય અમારા તરફથી કરવામાં આવશે.

જને ઈશ્વર તથા વેદપર સંપૂર્ણ પ્રેમ હોય તેવા અધિકારી. જને વેદમંત્ર સંસ્કારથી જનોઇ પડેરી પરમાત્માને પામવા, સાધન પરાયણ થઇ માનવ દેહ સફળ કરવો હોય તેણે સપ્રેમ હૃદયે જરૂર અમોને આમંત્રણ કરવું.

ઠે. સદ્ગુરુદેવ બ્રહ્મર્ષિ,

શ્રી હરેરામ શર્મા

તળખાની પોળ-અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાચિદ વિભાગ]

અનુવ્રમાંક ૮૬૩૧- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ભક્તિભાષા ભાગ ૨

વિષય ભક્તિ

**અથર્વવેદના બૃહન્નળખાલ-અને ભસ્મનળખાલ તથા
— કૃષ્ણયજુર્વેદના કાલાગ્નિ ર્દ્ર.**

ઉપનિષદ બ્રાહ્મણમાં આ પ્રમાણે ઉપદેશ કરેલ છે.

આ વિશ્વસ્યસા સંરક્ષક અને સંહારક મહેશ્વર કાલાગ્નિ
ર્દ્ર પાસે જાળાલો ભુસુણ્ડઃસપ્રેમ શણેજઈ કૃત્ત પુષ્પ
સમર્પણ સહ પ્રજ્ઞામ કરી નિચે મસ્તકે બે હાથ જોડી પ્રાર્થ-
ના કરે છે. હે પ્રભો ! પરશ્વેયસ્કારક વેદના રહસ્યરુપ ભસ્મ
ત્રિપુંડ્ર વિધિ કહો. સકૃપા પરમેશ્વર આ પ્રમાણે આદેશ
આપે છે. તે સમયે વિભુતિ ત્રિપુંડ્ર માહાત્મ્ય શ્રવણ કરનાર
પરમહંસ મુક્ત સ્થિત અનુભવનાર ઋષિયો-અસંવર્ત
કાર્ણ્ણી, સ્વેતકેતુ, દુર્વાસ, ઋષુ, નિમ્બ, જડભરત, દત્તાત્રય,
દેવર્તક, ભુસુંડ, સનત્કુમારાદિ છે ! વળી જનક વૈદેહી યાજ્ઞ-
વલ્કય ઋષિને પુછે છે, તે અનંતઘણું ભસ્મનું ફલ ચારે
વર્ણુ ને આશ્રમને ધારણ કરવા કહે છે. વળી પ્રજ્ઞ પતિ લોકમાં
પૈપલાદ ઋષિ સહજનક વૈદેહી ભગવાન પ્રજ્ઞપતિને પુછે
છે તે પરમેશ્વરના સરખોજ ભસ્મત્રિપુંડ્ર મહિમા કહે છે.
વળી પૈપલાદ ઋષિ વૈકુંઠલોકમાં વિષ્ણુ ભગવાનને પુછે

છે. વિષ્ણુ મહેશ્વર મહિમા જેટલો વિભુતિ ત્રિપુંડ્ર મહિમા વર્ણવે છે.

પૈપત્તાઃ ઋષિ પરમાત્મા કાલાગ્નિ રુદ્રને પુછે છે તે પણ અનંત મહિમા કહે છે.

ભસ્મનાં પાંચ નામ—વિભુતિ, ભસીતં, ભસ્મ, ક્ષારં, રક્ષા, સર્વ પ્રકારના દૈવીઐશ્વર્યને વૃદ્ધિ કરનાર હોવાથી વિભુતિ કહે છે. સર્વ પાપ સમુહને ભક્ષણ કરનાર હોવાથી ભસ્મ કહે છે, પ્રકાસ ને આપે છે, માટે ભસિત કહે છે, વ્યાધી અને આપતિયોનું ક્ષાતન કરે છે માટે ક્ષારં, કહે છે; ભૂત, પ્રેત પિશાચ, બ્રહ્મરાક્ષસ, અપસ્મારાદિ રોગ, અને ભવના ભયથી રક્ષણ કરનાર હોવાથી રક્ષા કહે છે. પવિત્ર ગાયના ગોમયને અગ્નિ વા સૂર્યના તાપથી સુકવી બ્રાહ્મણે શુદ્ધ શ્વેત વસ્ત્ર, યજ્ઞોપવિત, ચંદન, પુષ્પમાલા સર્વશ્વેત ધારણ કરિ અગ્નિનું પૂજન કરી વેદના સપ્રણવ વ્યાહૃતી બ્રહ્મ, રુદ્ર, અગ્નિના મંત્રો સહિત હુત દ્રવ્ય સાથે હોમેલા પ્રદક્ષિત અગ્નિનુંજ પરં દૈવત તત્ત્વ તેજ ભસ્મ છે. અને રસ વનસ્પતિ તે સોમનું અમૃત દ્રવ્ય છે. તેથી અગ્નિનિ ઉત્પતિ ને વૃદ્ધિ થાય છે. તેથી તે ભસ્મ અગ્નિ પોમાત્મક કહેવાય છે.

અગ્નિ પોમાત્મક ભસ્મરનાન વિધિ:—બ્રાહ્મણે પ્રણવ, વ્યાહૃતિ, ગાયત્રિ, સદ્યોજતાદિપંચ મંત્ર અને શત રુદ્રીયનો

પાઠ કરતાં કરતાં મુખમસ્તક શિખનખ સુધી ભસ્મો ધ્વલ-
નકરિ પવિત્ર સંસ્કારી શુદ્ધ શંખજળ મિશ્રિત કરિ સર્વાંગ
ભસ્મ લેપ સ્નાન કરવું ક્ષત્રિને મુખ શિવાય કરવું વૈશ્યને
યથાયોગ્ય, ત્રિકાલ સંધ્યા સમયે, રાત્રે, ભસ્મ સ્નાન કરવું.

દેવ, અગ્નિ, ગુરુ વૃદ્ધ, પાસે અશુદ્ધ સ્થલે, માર્ગમાં
તથા અન્યજના દેખતાં નહિ પણ વ્રતિ મનુષ્યે ભસ્મ-
સ્નાન એકાંતે કરવું.

અથવા દેહના ખત્રીસ, વા સોળ, આઠ, પાંચ યથા
યોગ્ય સ્થાને શક્તિ પ્રમાણે ભસ્મ કરવી, સ્થાનનં લલાટ, બે
કાન, બે નેત્ર, નાક, મુખ, ગળે, બે ખભા, બે બાહુ, બે મણિ-
ખંધ, બે બાજુખંધ, હૃદય, બે કુખો, નાભી, પુષ્ટ, બેચી
બે ગ્રુમાંગ, બે સાથળો, પુઠના બે તકીયા, બે જંઘા, જાંતુ,
બે પગ એ ખત્રીસ સ્થાનમાં તિર્યંક ત્રિપુંડ્ર કરવાં યથા
સમય ને શક્તિ પ્રમાણે કરવું. સર્વાંગ ઉધ્ધુલન ભસ્મસ્નાન
ન બને તો ત્રિપુંડ્ર કરવાં જે સ્થાનમાં ભસ્મ તિર્યંક
ત્રિપુંડ્ર કરવામાં આવે છે તે તે સ્થાનનાં કૃત્ય પાપ નાશ પામેછે.
અક્ષયારિયે પોતાના સમિધાગ્નિમાંથી ભસ્મ કરવી.
ગૃહસ્થે પોતાના અગ્નિહોત્રની ભસ્મ કરવી.

વનસ્થે પણ તેમજ, યતિયે વિરજનલની કરવી ઐષ્ટ છે.
વા ઉપાસનાગ્નિમાંથી, વા પવીત્ર વૈદીક હોમાગ્નિમાંથી યથા
સંભવ ભસ્મ લેવી, ક્ષત્રિ વૈશ્યે પણ તેમજ કરવું. ન મળે

ત્યાં પ્રાદ્યલોની પાસેથી લેઈ કરવી, શૂદ્રે પ્રાદ્યલુના પાકશા-
ળાના અગ્નિની ભસ્મ લેવી શ્રેષ્ઠ છે તે ના મળેતો સદ્ગુરુ
દેવે બતાવેલા ઉપાસના અગ્નિની લેવી, દરેક વર્ણુની સ્ત્રી-
ઓએ પોતપોતાના વર્ણુના પુરુષ પેઠે સમજી લેવું, વર્ણુસંકર
અનેક જાતના લોકોએ શૂદ્ર પેઠે સમજી લેવું. અસ્પર્શ જાતિના
લોકોએ સ્મશાનમાંની, અથવા દાવાગ્નિની ભસ્મ કરવી.

ત્રિપુંડ્ર ÷ શુદ્ધ સંસ્કારવાળી જળમાં ગાળી અગ્નિમાં
તપાવી શુદ્ધ કરેલી, જેમાં કપુર જેવાં દ્રવ્ય સુગંધ પદાર્થો
નાંખેલી ચંદન મિશ્રિત શંખજળ યુક્ત ભસ્મની ત્રણ રેખા
લોમ વિલોમ તર્જની મધ્યમાં અનામિકા બે હાથની આં-
ગળીયો વડે સૂર્યને દેખાડી સર્વાંગ ત્રિપુંડ્ર કરવું. રુદ્રાગ્નિનું
પરં દૈવત વીર્યત્ત્વ તેજ, ભસ્મ છે તે સર્વ કાલમાં સદા
ધારણ કરિ વીર્યવાન તેજસ્વી થશે. તેવી સર્વ દેવો અને
વેદ રહસ્ય જ્ઞાતા, ઋષિયોની આજ્ઞા છે. શ્રી મહેશ્વરે સન-
ત્કુમારને રેખાના દેવને ત્રિપુંડ્ર નામાપ સર્વ આ પ્રમાણે
કહ્યું છે. લલાટથી ચક્ષુ સુધી; મસ્તકથી બ્રહ્મકુટિ સુધીના મધ્યમાં
કરવું. ક્રમપૂર્વક ત્રણરેખાના દેવો મહેશ્વર, સદાશિવ, મહા-
દેવ ક્રિયાશક્તિ ઇચ્છાશક્તિ, જ્ઞાનશક્તી, અકાર, ઉકારમકાર;
ભુલોક, ભુર્લોક, સ્વલોક, પ્રાતઃકાલ, મધ્યાહ્નકાલ સાયંકાલ
ઋગ્વેદ, યજુર્વેદ, સામવેદ, દક્ષિણાગ્નિ, ગાહપત્ય, આહવનીય,
એ સર્વે અનુક્રમે ત્રણે રેખાના દેવતા છે. ત્રિપુંડ્ર ધારણ
કરવાથી તે સર્વ તૃપ્તિપાત્રી પ્રસન્ન થાય છે. સર્વે વર્ણુઓ

મના મનુષ્યોને ભસ્મનું તિર્થંક ત્રિપુંડ્ર ધારણ કરવાથી સર્વ-
પાપ થકી પવિત્ર થાય છે. સદ્ગતિ પ્રાપ્ત કરવાના સંસ્કારી
બને છે. ને ભસ્મનું ત્રિપું ધારણ કર્યા વિના કોઈપણ
નિત્ય નૈમિત્તિકાદિ સર્વ સત્કર્મ માત્ર કરવાનો અધિકાર
થતો નથી, દેવ ઋષિ પિતૃ વગેરે કર્મ થતાં નથી. આકર-
ણ્યાત સર્વવર્ણને આશ્રમનો નિયમ છે. પ્રમાદથી ન પાળે
તો પ્રાર્થાશ્રિત લાગે છે.

ભસ્મના ચમત્કાર—શુદ્ધ પવીત્ર સ્વેત સુગંધીદાર
ભસ્મ વેદ પાઠી સ્વધર્મ શીલ તપસ્વિ બ્રાહ્મણ મંત્રથી જો
કોઈને સપ્રેમ કૃપા કરી આપે છે, ને જો ભક્ષણ કરે સર્વત્ર
ધારણ કરે તો અનેક રોગો આધી વ્યાધી ઉપાધિ ને ઉપ-
દ્રવો દૂર થાય છે. તે આ પ્રમાણે છે.

ભસ્મ ભક્ષણ તે પુરૂષે મંત્રીને કૃપા કરી આપેલી
શ્રદ્ધાથી ભક્ષણ કરનાર સ્ત્રીને ગર્ભ ધારણ થાય છે. પેટના
અનેક રોગ મટે છે, ગુપ્ત અંગના વ્યાધિ સર્વ મટે છે.
પીડા પામતી હોય પ્રસુતા તો ભક્ષણ કરવાથી શિશુ પ્રસુ-
તા થાય છે. બાળકના સર્વ રોગ મટે છે. વિષ દૂર થઈ શકે
છે. મસ્તક, લલાટ, બ્રહ્મટિ, કાન, નેત્ર, મુખ, હૃદય, ઉદર, ને
સર્વાંગના સર્વ વ્યાધિયો દૂર થાય છે. સર્વ પ્રકારના તાવ મટે છે.
દુષ્ટિ દોષો, ભૂત પ્રેત પિશાચાદી સર્વ ભય દૂર થાય છે.

મગજના જ્ઞાનતાંતુ વૃદ્ધિ પામે છે. પ્રજ્ઞા પૂર્ણ થાય છે.

ઓજસની વૃદ્ધિ આત્માની સર્વ પ્રકારે ઉન્નતિ દેવી સંપત્તી
 ના સર્વ સદ્ગુણો શાંતી પ્રાપ્ત થાય છે. માંખ મચ્છરાદિ
 જંતુના હંશ કમી અસર કરે છે. ઠંડી ઓછી લાગે છે. બા-
 જરી જેવાં અન્ન રક્ષામાં નાંખે-રખેજે તો જંતુ પડી શળ-
 તાં નથી, ક્ષાર માત્ર ભસ્મમાં નાંખવાથી ચોમાસાની ઋતુ-
 માં જરા પણ ઓગળી જતા નથી. ક્ષય, ક્ષમ જેવા ભય-
 કર રોગો અનેક ધાતુઓની ભસ્મથીજ જીવન નવીન પોષે
 છે. સ્ત્રી પુરૂષોના બલ વિચ્છે નષ્ટ થયેલાં ધાતુ વગેરેની ભસ્મ
 સેવન કરવાથી જગતમાં ઉપયોગી ને લાયક નૂરશૂરવાળાં
 નવીન બનાવે છે. જગતમાં અપૂર્વ અદ્ભૂત બલ આપનાર
 મહાન ચમત્કારિ ભસ્મ અતિ ઉપયોગી છે હું એક ઘણું
 લખું છું પણ તમે સાચું જ કરોડ ઘણું માની વાંચશો
 ને સમજશો તોપણ ઓછું છે. પરં કૃપાલુ શ્રોત્રિય બ્રહ્મનિષ્ઠ
 બ્રાહ્મણ સદ્ગુરુથી સત્વર સમજી. તત્કાલ પોતાના આત્માનું
 શ્રેય સાધોજ્યોતિસ્વરૂપ ચૈતન્ય સત્તા રક્ષિત વડે જે પ્રકાશી
 રહ્યો છે તે પરબ્રહ્મ સૂર્ય અગ્નિ પ્રત્યક્ષ દેવ દ્વારા અંદરને
 બહાર સર્વ જગતનું જીવન પોષી રહ્યો છે. ને તે દ્વારા
 વેદમાં કહેલા કર્મોથી સાધનકરિ બ્રહ્મની પ્રાપ્તિ કહેલી છે.
 અખીલ વિશ્વ આ સૂર્ય અગ્નિ વરૂણ વાયુ, દેવોનું સરખી
 રીતે પોત પોતાના અધીકાર પ્રમાણે પરમાત્માનું યજન
 કરી રહ્યું છે. તે અગ્નિ વિનાક્ષણ પણ કોઈને ચાલતું નથી.
 સ્ત્રી પુરુષ બાલક યુવક વૃદ્ધ સર્વ તે અગ્નિના તત્વ

ભસ્મને દેહના અંદર બહાર સર્વ રીતે રાખથી રંક ચાંડાલ
પર્યંત ધારણ કરી રહ્યું છે સ્ત્રીઓ ચુલામાં અગ્ની પર
રસોઈ કરે છે કુંકે છે તેના સોભાગ્યરૂપ લલાટ મુખ વેણી
સર્વમાં ભસ્મ પરમેશ્વરના સ્વાભાવીક નીચમથી ભરત્ય છે.
સર્વ જાતના ખેડુતો ખેતરમાં ધુણી કુંકતાં ભસ્મ ખાઈ
જાય છે દેહને મસ્તકમાં પડે છે. તેવી જ રીતે ગૃહ-
સ્થો અગ્નિ સાથે જેને કાર્ય છે. તેવા જગતના સર્વ
કારીગર પુરુષોને સ્ત્રીઓ ભસ્મ ધારણ કરે છે. અગ્નિથી
થતી રસોઈમાં દાળ ભાત શાક રોટલા રોટલી અને
અસંખ્ય જાતના ખનાવાતા પદાર્થોમાં ભસ્મ ઓછા વત્તા
પ્રમાણમાં કંદોઈની સામગ્રીમાં ધાંણી ચણામાં વગેરેમાં
જરૂર પડે છે આખા જગતમાં અગ્નિ સાથે સંબંધ
પ્રાણી માત્રને ખરો ને તે સર્વ કુદરતથી ભસ્મ દેહની અંદર
ને ઉપર ધારણ કરે છે. પછી તે ગમે તે પંથ મતવાળા
સંપ્રદાય ના હો કે સ્ત્રી પુરૂષ ગમે તે હો દેશી કે વિદેશી હો.

ચેતવણી—જળમાં ગાળી શુદ્ધ કાંકરા માટી રહીત
પવીત્ર કરી અગ્નિમાં વિશુદ્ધ પકવી પ્રવેત સુગંધીદાર ભવ્ય
જળમિશ્રીત ભસ્મ કરવી. પણ કાળી કે ગમે ત્યાંથી લેઈ
અસ્કંદર કયાં બીના ન કરવી. કેટલાક મુખ લોકો ઘોળી
ભૂમીથી નીકળતી માટીને ચણી ભસ્મ કહી લગા-
વે છે. ઉત્કંટ મહાદેવ ગુજરાત કપડવંજના તાબાના છે
ત્યાંના ટેકરામાં, તેવાં જ ઘણાં સ્થાનથી, કાંઈ ખડી કાંઈ

ચાક તેવાં જંગલમાંથી એ પ્રમાણે સર્વત્ર માટીને ભસ્મ
કહે છે ગોમય પીંડ કે કાષ્ટ અગ્નિમાં નાંખી બળી ગયા
પછી બાકી રહે તે જ ભસ્મ સાચી છે. જુવો તે ભસ્મ ને
માટી બેને પાણીમાં પલાળો બેની સુગંધી જુદી જુદી
તમને તત્તં પરીક્ષા દેખાશે. વળી અગ્નિમાં ચણ કર્યો
તે ભસ્મ હજારો લાખો વર્ષ સુધી હોય કે ચાલે તે
વગર વીચારના મુખ લોકોની દંતકથા સાંભળવી કેહેવી
સાચુ માનવું માટી ભારે ગંભીર ભુલ ગણાય છે. કેટલાક
દંતકથા કહે છે સ્ત્રીઓથી ભસ્મ ના થાય કુંવારીકા કન્યા
કે સૌભાગ્ય વંતીથી તો અડકાય જ નહી અને અધીકાર
જ નહી ઇત્યાદી અસંખ્ય ગપ્પાં કપોલકલ્પિત નિર્મૂલ
અકવારુપ છે.

આ ભસ્મ કરી આવે તેના શુકન ના લેવાય વગેરે
જુઠા વહેમ છે.

ભસ્મ અખિલ બ્રહ્માંડના સ્ત્રી પુરુષ પ્રાણી માત્રને
મહા માંગલીક અત્યંત હિતકારી સર્વ ઐશ્વર્યતા અમૂલ્ય
પુણ્યને માનનીય સર્વ પ્રકારે ગ્રાહ્ય પરંપવિત્ર દિવ્ય દ્રવ્ય છે.

આજકાલના જમાનામાં ઈંગ્લીસ ભાષાના અભ્યાસીઓ
અર્ધ દગ્ધ અજ્ઞાનીઓ ભસ્મની અવગણના વાંચની રીતી
પ્રમાણે વિપરીત ઉદ્વેગને ઉચ્છ્રંખલપણના અગાધ અવ-
ગુણમાં ધુંધવાઈ પડેલા ઉનમત્તવત્ત બકે છે. તેઓને ખબર

નથી કે જે ભાષાઃકેવળ રોટલા રળી ખાવા પ્રપંચથી
 પોતાનું પોષણ કરવા કેવળ પરાધીન ગુલામગીરીના હેતુરુપ
 જ શીખાય છે. તેમાં તે દિવ્ય તત્ત્વોનું જ્ઞાન કે ભાન
 શાનું જ હોય ને પછી પણ ક્ષણ પણ નિવૃત્તિ વિના ક્યાંથી
 જાણે. દેશના સત્યતત્ત્વોથી અજ્ઞાત હોઈ વિદેશી વાતોમાં
 આવળા બની તેમના આચાર વિચાર ઉચ્ચાર ને સર્વ
 ખાન પાન પહેરવેશમાં પલકઈ જઈ ભ્રષ્ટ્રને જડ હૃદયથી
 શુન્ય થયા છે. તેમને ખબર નથી કે યુરોપ અમેરીકા
 જર્મની જાપાન વગેરે દેશોમાં આપણા વેદ ધર્મના તત્ત્વોનો
 અપાર મહીમા તીવ્ર અજવાળાને આપી રહ્યા છે. ને તે
 પ્રજા ઘણા ગંભીર ગૌરવની દ્રષ્ટીથી જ્ઞાન ભાનને માનથી
 જોઈ રહી છે. છતાં મહા પ્રમાદી હરે! દેશ બંધુઓ! તમે
 શું ઉઘો છો. જાગો સત્યને સ્વિકારો ભુલ સુધારો! વળી
 આધુનીક પંથ જે શઠ કોપનામના ભંગીએ ચલાવ્યો છે.
 જેનું નામ શ્રી વૈષ્ણવ વિશિષ્ટદ્વૈત કહે છે તેના અંતમાં
 આ દિવ્ય ભસ્મ રુદ્રાક્ષ ને વિશ્વ નિયંતા રુદ્ર પ્રદાની
 અપાર નિર્ગુણ વૃદ્ધહારીતસ્મૃતિ વગેરેમાં કરી બનાવટી
 પોતાનાં થોથાં જગતને ઠગવા રચ્યાં છે.

તેનું સ્વરુપ વધારે જાણવા વાંચો વિદ્યાપીઠ કાશી-
 પુરીમાં પોણાસો વર્ષપર હજારો ધર્મધુરંધર વેદ. શા. સં.
 મહાન પાંડતોની સભાએ નિર્ણય કરેલો શાંસ્કાર્ય જેનું
 નામ “રામાનુજમતવિમર્દન” અંથ મોંઘવારીના માત્ર બે

આના ઠે. અહીંજ છે. બીજા વામમાર્ગી વલ્લભાચાર્ય
 વૈષ્ણવો વેળી ભસ્મ રુદ્રાક્ષ રુદ્રપ્રક્ષ પરમેશ્વરની પાકી
 પ્રતારણા કરવા પાપી બન્યા છે. ત્રીજા સ્વામીનારાયણ
 સહજનંદ જે વેરાગી પંથના સાધુએ આ મત ચલાવ્યો
 તે લોકો, તે શિવાયના હરેકને ભેરશોરથી તીવ્રતર મેઘ-
 નાદ અને ગંભીર ઘોર સિંહ ગર્જનાના વિજય નાદથી
 સત્વર સર્વ જનસમાજને ભગૃત કરી ખખર કે ચેલેંજ
 આપવામાં આવે છે કે વેદ અને સ્વાનુભવ પ્રમાણુ રુદ્રાગ્નિ
 પ્રક્ષતું પરદૈવત્ય તેજ વીર્ય આ ભસ્મ સર્વ જગતને
 હિતકારી છે ને સર્વ ધારણુ કરી રહ્યું છે. તે અમો સિદ્ધ
 કરીએ છે. તેથી ઉલટું જનસમાજને કસાવનાર દંતકથાનાં
 ગપ્પાં કહેનારનું મુખ વેદ પ્રમાણુથી જકડી બંધ કરી આ
 લેખથી અમો નિર્મૂલ કરીએ છીએ.

અક્ષરિંકૃત ગુજરાતી

ગ્રંથમાળાના સપ્રેમ ગ્રાહક બનો.

અક્ષરિં હરેરામ શર્મા,

સારંગપુર-તળીઆની પોળ

અમદાવાદ.

રુદ્રાક્ષ મહાત્મ્ય—સામવેદના રુદ્રાક્ષ.

—◆—

જાળાલ ઉપનિષદ આદ્યજ્ઞમાં અને અથર્વ વેદના જૃહજળ ખાલ અને ભસ્મ જાળાલ ઉપનિષદ આદ્યજ્ઞમાં આ પ્રમાણે ઉપદેશ કરેલ છે.

—◆—

આ વિચિત્ર ચિત્ર વિશ્વના ઉત્પાદક સંરક્ષક અને સંહારક એક જ પરમેશ્વર છે. જેનું સંહાર સમયનું સ્વરૂપ ને નામ કાલાગ્નિ રુદ્ર કહે છે તેનાં દર્શન કરતા ઋષિયો સનતકુમાર, ભુસંડ, નિર્ધાઘ, જડભરત, દત્તાત્રેય, કાત્યાયન, ભરદ્વાજ, કપીલ, વસીષ્ઠ, પિષ્પલાયન, ઇત્યાદી સપ્તેમ સમીપ જઈ પ્રશ્ન કરે છે. હે પરમેશ્વર ! રુદ્રાક્ષની ઉત્પત્તિ ધારણ કરવાની વિધી તેના લેહ સ્વરૂપને મહાત્મ સર્વેને શ્રવણ કરવાની જ્ઞાસા છે. હવે પરમાત્મા કાલાગ્નિ રુદ્ર આ પ્રમાણે ઉપદેશ તેઓને આપે છે:-

દિવ્ય હજાર વર્ષ એટલે મનુષ્યની સંખ્યાનાં ૩૬૦૦૦૦) ત્રણ લાખ અને સાઠ હજાર વર્ષ અથવા ૧૨૬૬૦૦૦૦૦) બાર કરોડ અને છત્તુ લાખ દિવસ સુધિ નેત્ર બંધ કરી સ્વરૂપનું ધ્યાનરૂપ તપ કર્યા પછી નેત્ર ઉઘાડ્યાં તેમાંથી જલખિંદુ પડ્યા તે પૃથ્વીમાં સ્થુલપણાને પામ્યાં ને ભકતોના કલ્યાણ માટે તેમાંથી મહા રુદ્રાક્ષ

વૃક્ષ ઉત્પન્ન થયાં તેનાં ફલને રુદ્રાક્ષ દાણા કહે છે. રુદ્ર પરમાત્માના નેત્ર જળનો આ પ્રગટ વિકાસ હોવાથી રુદ્રાક્ષ કહે છે. જે ભક્તો રુદ્રાક્ષ ધારણ કરે છે તેનું અહો રાત્રીનું પાપ પ્રલય થાય છે. તેના દર્શનનું ધારણનું ને તેની માલાથી કરેલા જપનું અનંત ઘણું પુણ્ય ફલ છે.

આમળા જેવડા માપના દાણા શ્રેષ્ઠ છે ઘોર જેવડા દાણા મધ્યમ છે અને ચણા જેવડા દાણા કનીઠ ગણાય છે. રુદ્ર બ્રહ્મની ઇચ્છાને આજ્ઞાથી ચાર વર્ણના બુદ્ધ બુદ્ધ રંગથી ધારણ કરાય છે. ધોળા રંગની બ્રાહ્મણે રાતા રંગની ક્ષત્રિયે પીળા રંગની વૈશ્યે અને કાળા રંગની શૂદ્રાએ તે પ્રમાણે પોતાના રંગ અને વર્ણ પ્રમાણે ધારણ કરવી. પછી અભાવે જે મળે તે લેવી.

પરિક્ષા—ચારો તરફ સરખી ચીકાસને ચળકાટવાળી, દઢ પછટ, મોટી, ચારો તરફ કાંટાવાળી, દેખાવમાં સુંદર કીડાથી સળેલી, ફાટી ગયેલી, ચારો તરફ કાંટા વિનાની છીદ્ર છીદ્ર પડેલી અને ગ્લાનીકારક અયોગ્ય છે સ્વાભાવિક પડેલું છિદ્રદાર શ્રેષ્ઠ છે, પ્રયત્નથી કરેલું દાર મધ્યમ છે. ચારો તરફ સુવર્ણ પેઠે ચળકતી ભવ્ય રેખાઓ એટલે મુખ હોય તે શ્રેષ્ઠ છે. મોટા દઢ પછટ સરખાને સુંદર દાણા રેશમના કે સોના રુપા તાંબાના દોરામાં પરોવી સ્વાભાવિક સર્વ શ્રેષ્ઠ અંગોમાં સપ્રેમ ધારણ કરવી. શીખામાં

એક વા ત્રણ, મસ્તકમાં ત્રણસેં વા ચાલીસ, કંઠે છત્રીસ વા
 બત્રીસ બે હાથના બાજુઓમાં સોળ સોળ, બે હાથના મણીખંધે
 બાર બાર, અગ્રુઠે છો છો, ખભે પાંચશો, એકસો આઠ
 મણકાની માળાની જનોઈની સેરો એક બે ત્રણ પાંચ
 સાત ગળેથી ધારણ કરવી, મુકુટ, કુંડલ, કણિકા, હાર, કેયૂર,
 કંકણ, સૂત્ર, કુક્ષીખંધ, ખાસ ખાતાં પીતાં મુતાં સદા સર્વદા
 અખંડ રુદ્રાક્ષ મનુષ્યે ધારણ કરવી. હજાર રુદ્રાક્ષ ધારણ
 કરવી શ્રેષ્ઠ છે પાંચશો મધ્યમ અને ત્રણશો કનીષ્ઠ ગણાય
 છે. મૂળ મંત્રથી સર્વાંગે, ઇશાન મંત્રથી મસ્તકે, તત્પુરૂષ
 થી કંઠે, અઘોરથી હૃદયે, અને હાથે, સર્વ ધારણ કરવી.
 એક મુખ રુદ્રાક્ષના પરબ્રહ્મ દેવ ધારણ કરવાથી પ્રસન્ન
 થાય છે, બે મુખના અર્ધનારીશ્વર, ત્રિમુખના અગ્નિત્રય
 ચતુર્મુખના બ્રહ્મ, પાંચમુખના પરબ્રહ્મ, છોમુખના કાતીકેય,
 સાત મુખના સપ્તમાત્રાધિદેવ, આઠ મુખના અષ્ટમાત્રાધિદેવ,
 નવ મુખના નવશકતીદેવ, દશ મુખના યમદેવ, અગીઆર
 મુખના રુદ્રદેવ, બાર મુખના વિષ્ણુ, તેર મુખના સૂર્ય, ચૈાદ
 મુખના કામદેવ, પંદર મુખના રુદ્ર, સુધીના રુદ્રાક્ષ મળે છે.
 ગૌરીશંકર એટલે બે મણકા એકચરુપે જોડેલા હોય છે.
 તે ૧૫ મુખ સુધીના પણ હોય છે તેના ગૌરીશંકર દેવ
 છે ઉપર કહેલા મુખના દેવતાઓ તે મુખની રુદ્રાક્ષ ધારણ
 કરવાથી પ્રસન્ન થાય છે. ને શ્રી આયુ આરોગ્ય ઐશ્વર્ય
 જ્ઞાન ઇત્યાદી ઇચ્છિત મુખ આપે છે અહણ સંક્રાંતિ

પુણિમા અમાવાસ્યા પર્વણિમાં ધારણનું વિશેષ ફળ છે.

રુદ્રાક્ષ મૂળમાં પ્રદ્યા, નાળમાં વિષ્ણુ, ને મુખે રુદ્રદેવ છે. અને જેટલા બીંદુ એટલે કાંટા છે. તે સર્વ દેવો છે. કાંને કુંડલ પહેરવાનું અધિક ને અનંત પુણ્ય ફલ છે.

રુદ્રાક્ષના ચમત્કાર:—રુદ્રાક્ષ ધારણ કરવાથી આગતુક રોગોવ્યાધિઓ પીડા કરી શકતા નથી. તેના જેમ મોટા ઘણા હોય છે તેમ તેનો ગુણ વધારે છે. તેમાં તૈજસ્ય વિદ્યુત પાવર ઘણા પ્રમાણમાં રહેલો છે. તે પ્રેમથી શ્રદ્ધાથી ધારણ કરનારના પવિત્ર હૃદયને પરમાત્મામાં પ્રેમાનુસંધાન કરી શકે છે. વળી ધાર્મિક દૈવા સાત્વીક પવિત્ર હૃદયની વૃત્તિઓને પ્રગટ કરી સંપૂર્ણ પ્રવૃદ્ધી કરે છે. રુદ્રાક્ષ ધારણ કરનારને ભૂત, પ્રેત, પીશાચ, પ્રક્ષરાક્ષસ, યક્ષ, ડાકણી, શાકણી, વીરવેતાળ, વગેરે અસંખ્ય મલીન પાપી જીવોના ઉપદ્રવો આવણો ઘાણી જલદીથી દૂર હઠી જાય છે. પવિત્ર શ્રદ્ધાથી સપ્રેમ હૃદયથી ઓઝમ મહાદેવ હર ! તેવા દીર્ઘ લાંબા ઉચ્ચારની સાથે રુદ્રાક્ષનો ઉપયોગ કરવાથી લયંકર રોગો નષ્ટ થાય છે. હરણ્ય ગર્ભની માત્રાને ઠેકાણે તીવ્ર કામ કરે છે. મસ્તક, લલાટ, નેત્ર, કર્ણ, મુખ, હૃદય, પેટ, ને ગુહ્ય અંગોના નાલીના, પેદુના, સ્ત્રી પુરુષોના, દર્દો પર સચોટ તીવ્રતર અસર કરે છે. બાળકના, સગર્ભાના તથા પ્રસુતિ સ્ત્રીઓના અનેક વ્યાધિઓ પર શ્રેષ્ઠ કામ કરે છે. કફ વાત પીત્તથી પીડાતા પ્રાણીઓને પૂર્ણ અસ-

રકારક છે. સાપ વિંછી વગેરે અસંખ્ય ઝેરી વિષ દૂર કરવામાં દિવ્ય અમર ખૂટિ છે. તથાના અનેક દર્દોને ત્વરાથી દૂર કરે છે. અપૂર્વ અનુપમ અદ્ભૂત ચમત્કારીક પ્રાચીન-તર ભારતવર્ષના પ્રત્યક્ષ દેવો ઋષિઓએ વેદમાં ઉપદેશ કરેલી અખિલ વિશ્વના પ્રાણી માત્રને આ બાળ વૃદ્ધ સ્ત્રી પુરૂષને અતી ઉપયોગી પરંસુખાયિનિ સર્વ કષ્ટ હારિણિ રુદ્રાક્ષને ગ્રહણ કરે તેનું દીવ્ય સ્વરૂપ ગુણને અનેક ઉપયોગી વિધિઓને સમજવા બાણવા વેદતત્ત્વ રહસ્યના જ્ઞાતા સ્વધર્મશીલ પરંકૃપાલુ બ્રાહ્મણ સદ્ગુરુનો શોધ કરી શરૂ જઈ શ્રવણ કરે. જલદી બગૃત થાવ. પોતાના આત્માને પરશ્રેય પ્રાપ્ત થવા સપ્રેમ શીઘ્ર પ્રયત્ન કરે.

હરે જનસમાજ ! યુરોપ, અમેરીકાને જર્મની જેવા વિદેશી જનો આ વિશે ઉંડી હૃદયની શ્રદ્ધાથી ઘણી ઝીણી શોધથી ઉંડા ઉતરી સપ્રેમ સેવન કરવા અતિ આતુર ઉત્સાહિ થયા છે. મીસિસ એલિઝિસન્ટબાઈ તો આખે શરીરે ધારણ કરી અનુભવો વર્તમાન પત્રોમાં પોકાર કરે છે. તો પણ તમામ હિંદ (આર્ય)વાસી સ્વદેશી બંધુઓ પ્રમાદી અને ઉદાસી કેમ રહ્યા છે.

ચેતવણી—કેટલાક લોકો એક મુખીરુદ્રાક્ષ, હીરણ્ય-ગભીર શ્યામ પથ્થર (ગંડકી) નેપાલી ગંગાના શાલીગ્રામ મામથી કહે છે તે. અને જમણી સુંઠનો શંખ તે ત્રણ રાખવાથી રાજ સુખ ને લક્ષ્મી વગેરે મળે છે તેવા સિધ્ધા

મોડમાં મુઘ બની ફાંફાં મારે છે-તેમાં લોકોથી પોતે ઠગાય છે-લાકડાનો એક ગોળ મણકો ગોળ ઝીણા શસ્ત્રથી એક મુખનો કાપો, બાણ, જલાધારી, ને જીણા કાકર બનાવી એક મુખી રુદ્રાક્ષ કહિ ૧૫-૨૦-૨૫. તેવા રૂપીયા છેતરી લે છે. વળી ગૌરીશંકર નામે લાકડાનો વિચીત્ર જાળી વાળો ગોળ મણકો બનાવી તેના પણ તેવા રૂપિયા છેતરી લે છે. સાચી એક મુખી રુદ્રાક્ષ નેપાલમાંજ ને ઘણીજ થોડી થાય છે. તે બે મુખી મણકા જેવી લાંબી હોય છે. ને તેની નીચે હંસના ડોક જેવું બે બાજુ સુંદર આસન કુરતી હોય છે, ને તે પર એક મુખી રુદ્રાક્ષ હોય છે તેજ સાચી બાકી સર્વે નકલી છે. ગૌરી-શંકરનો બે મણકા જુદા પણ એકઠા જેવી રીતે કેળાં શક-રટેટી વગેરે ઘણાં ફળ લેવાં હોય છે તેવો ને પ્રમાણીક લક્ષણવાળો હોય છે. બાકીના નકલી શંખ શાલી ગ્રામના પણ રૂપીયા આપી લેવું તે ફેગટ છે. તેનું કંઈ શાસ્ત્ર પ્રમાણે આવશ્યક ફક્ત નથી. પંજબના લગવાં કપડાં પહેરી ઉઠાસી શીખ, નાનક, દાદુ, વગેરે પંથના લોકો સાધુ, પરમહંસ, સંન્યાસી તેવાં નામ આપી ગમે તે જાતના હો પણ તીર્થ જવું છે. મંદિર બાંધવું છે તેવું ધર્મ ને નામે ખોટી રીતે કહી ઉપર પ્રમાણે લાલચો આપી છેતરે છે. જંત્ર મંત્ર કરી સ્ત્રી, પુત્ર, ધન, મળ્યો તેવા વિશ્વાસ આપે છે. હાથ-માંથી દુધ, તેલ જેવું પાણી, ચોખા કાઢે છે; ગળામાંથી

ઘોળા કાળા પથ્થર માહાકેવ વિષ્ણુના નામે કાઢી લક્ષ્મીનો ઢાંગ કરે છતાં લોકો બાધા આપે, હાથ જુએ, જોશ જોવે, ગમેતેમ રૂપૈયા પડાવે છે તે કપટજાળથી જાગૃત થાવ.

સાચી રુદ્રાક્ષ આ લેખકના આશ્રમમાં પણ મળે છે. વળી નેપાલ, કાશી, હરદ્વાર, કલકત્તા મળે છે. કેટલાક ધૂર્ત પ્રપંચી પાપીયો, બોરડીના લાંબગોળ, કે ગોળ બીયાંને ઘસીનાંબી આડું ઉભું ગમે તેમ છીદ્ર પાડી માળા બનાવી લાલરંગમાં રંગી તેલ લગાવી રુદ્રાક્ષ કહી આપે છે. વળી તેનું નવું નામ પાડી રામેશ્વરીયા રુદ્રાક્ષ કહી છેતરે છે, બીજાં નેતરનાં ગોળ બીયાં હોય છે તેને લાલરંગી તેલ લગાવી લાલ દોરામાં પરોવી માલા બનાવી છળકપટ કરી તેનું નવું નામ 'લદ્રાક્ષ' પાડી જગતને સત્ય બુદ્ધાવી પોતાના કુલ્લક સ્વાર્થ માટે અવળે માર્ગે દોરે છે. ને લોકોને ઠગે છે. જીણી વાલ જેવડી મરી અને મોતી જેવડી રુદ્રાક્ષના ઘણા સોનાની કંઠીમાં ગુંથીને કે મઢીને પેહેરાય વધારે મોટાના રખાય અને ખુંચે તે વાત વેદ વિરુદ્ધને ખોટી છે. જીણી ચણાથી નાની પેહેરવા વેદમાં નિષેધ કર્યો છે. તો તેવી નિષ્ફલ શા માટે પહેરવી. શોખ કરવો હોય તો સોનું રત્ન મણિ વગેરે અંલંકારો છેજ. વળી તેજીણા ઘણા કાચા હોવાથી કોઈપણ કંટક કે મુખ રેખાઓ વિનાના ને ફાટી જાય છે. તેમ તેની કીંમત નિષ્ફલ અને નિરુપયોગી છતાં ઘણી જ લે છે. ૮-૧૦-૧૫-૨૦, હાલે તેમ રૂપૈયા લેઈ નાંખે

છે. માટે છેવટે ચણાના માપથી નાંની કોઈ એ પણ મિથ્યા દુખાદેખી વગર સમજે મોહ પામી લેવી નહિ. તેવી ખાસ વેદ અને સત્પુરુષોની આજ્ઞા છે. ચણા જેવડા ૧૦૮ દાણાની માલા ૧ ના ૧૧૧) રૂપીયાથી વધારે દામ કોઈએ આપી ફસાવું નહિ ને તેવી માલા રાજથી રંક સ્ત્રી પુરુષો સર્વદા-સર્વ પ્રકારે કાને કંઠે પેહેરી પણ શકે છે.

રુદ્રાક્ષની પણ ચાર જાત છે. જેમ બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, ને શુદ્ર છે તે પ્રમાણે, પોતાની જાતના રંગવાળી માળા પોતે સ્ત્રી પુરુષોએ પેહેરવી, વર્ણસંકર બીજા અનેક જાતીના લોકોએ શુદ્ર જાતના શ્યામરંગવાળી માળા પેહેરવી. કેટલાક લોકો એમ કહે છે. સ્ત્રીયોથી રુદ્રાક્ષ પેહેરાયજ નહિ અડકાયજ નહિ તે વાત ખોટી ને આ વેદ પ્રમાણથી વિરુદ્ધ છે. કયે વખતે પેહેરવી, કે તે પવિત્ર કે અપવિત્ર છે. તેવો કંઈજ નિયમ નથી, સ્ત્રીયોને પુરુષો ગમે તેવાં મલિન મેઢાં હોય, ગમે તે જાતના રંગવાળાં હોય ગમે તે સ્થલ કે ભુમીમાં હોય, શોકમાં, સુતકમાં, મૈથુન સમયમાં, રજ-સ્વલા હોય કે પ્રસુતા હોય ત્યારે, ગમે તે પ્રદરના કે લોહિવાના ગમે તે મલિન રોગમાં, મલ મૂત્ર ત્યાગ કરતિ વખતે, સુતાં ખાતાં પીતાં દરેક કાર્ય કરતાં અષ્ટૌપ્રહર અખંડ સર્વ સર્વ સ્ત્રી પુરુષોને બાળક સુવક વૃદ્ધને યથા વર્ણના અધિકાર પ્રમાણે ધારણ કરવાને વેદની આજ્ઞા છે, કંઠને કાંને ધારણ કરવાનું સર્વને અનંત ઘણું ફલ લાખે

છે. ને તે સર્વ પેહેરી પણ શકે છે. આખા શરીરે, તો તપસ્વિ કે યોગી દ્વિજે વિશેષ કરિ ધારણ કરવાની છે. દેહ પડતિ વખતે કંઠમાંથી રુદ્રાક્ષમાળા કોઈએ કાઢી લેવી નહિ મહા પાપ લાગે છે, પણ રુદ્રાક્ષ માળાની સાથેજ અગ્નિ દાહ કે ભૂમિ, કે જળ દાહ કરવાનું અનંત ઘણું આત્માની સદગતિ કારક પુણ્ય ફળ છે.

કેટલાક પાપી પેટભરા સ્વાથી દોકો પોતાની દંત-કથાથી આ પ્રમાણે આક્ષેપકરિ જગતને બુકું જાળમાં ફસાવે છે—પ્રથમ પકકા વામભાગના ઉંડા અભ્યાસી અને વેદ વિહિત વર્ણાશ્રમ ધર્મ કર્મથી નષ્ટ ભ્રષ્ટ થયેલા પતીત વટલેલા વલ્લભાચાર્યના વૈષ્ણવ મતના આચાર્યો ને તેમના અનુયાયી દોકો તરફથી તેમજ અસ્પર્શ અંત્યજ જાતિ સ્પર્કર શઠ કોપના શિષ્ય આ વૈષ્ણવ સમાનુંજ સંપ્રદાઈ આગેવાનો, ને તેમના અનુયાયી વગેરેથી કહેવામાં આવે છે કે રુદ્રાક્ષ તો દૈત્યનાં માંથાં છે. અને ભસ્મ રુદ્રાક્ષ ધારણ કરનાર કોઈ પણ દ્વિજ કે બ્રાહ્મણ, બ્રહ્મચારી, ગૃહિણી કે સંન્યાસી તો ચંડાલ છે. તેને સ્પર્શ કરે તો સ્નાન કરવું પડે છે. ઇત્યાદિ અનેક કલ્પિત વાતો તે મતના તથા બીજા હરકોઈ સ્વાથી સાંકડા હૃદયથી મૂર્ખના કહેનાર સુખ પર આ લેખથી મહાન ગંભીર વજનદાર તાણું લગાવી વૃથા વાણીનો બકવા બંધ કરવામાં આવે છે. રુદ્રાક્ષના જઅહિતકારી સત્યને દિવ્ય દેવી ગુણને ડુમાડનાર કે દબા-

વનાર કોઈપણ વેદ પ્રમાણુ આપી બોલનાર હોય તેને અમે
સિંહ ગજનાનો વિજયનાદ કરી બહોર જનસમાજને
જાગૃતિ પૂર્વક અખર વા=ચેલેંજ, આપીયે છીયે કે જગતના
કોઈપણ જ્ઞાનવીર પુરુષને વેદ પ્રમાણુથી અને સ્વાતુલવથી
અમે રુદ્રાક્ષના દેવી અપૂર્વ ગુણ બળને સિદ્ધ કરિ શકીશું.

ૐ હરહરહર મહાદેવ ! સં. ૧૯૭૬ પૌષી પુષ્ટિમા.

“ ઠગલકતોના ઠાઠથી, રહી સર્વદા દૂર;
હૃદયે હૃદયેશ્વર જીવો, જે જગમાં ભરપૂર.”

સપ્રેમ વિચારો અને પ્રિય મિત્રને વંચાવો !
સર્વને અતિ આવશ્યક સૂચના—

શ્રી કૃષ્ણ શ્રમ.

ડે. અમદાવાદ-નરોડા સ્ટેશન શમીપ.

સંસ્થાપક અને સંચાલક:—

બ્રહ્મર્ષિ શ્રીહરેરામ શર્મા.

હે ! ભારતવર્ષ નિવાસી પ્રિય બંધુઓ અને બહેનો ! આ સંસ્થા દ્વિજ બાલક વર્ગના કલ્યાણાર્થે સ્થાપન થઇ છે. તેમાં સમય ઉપયોગી જ્ઞાપય, નિવાસ મંદિર, અગ્નિહોત્રશાળા, પાકશાળા, અતિથિશાળા, નિર્માણિક ગ્રંથો અને અન્નવસ્ત્ર પાત્રાદિક પદાર્થોનો ઉપયોગ અતિ જરૂરી છે. સપ્રેમ સર્વ પ્રકારે સેવા કરશો. ચાર આનાથી વધારે સેવા કરનારને આશ્રમના સેવકો પહોંચ આપશે. ભારત ભૂમિના જીવનરૂપ ગ્રામીન વેદવિદ્યાને ઉત્તેજન આપવું તે પ્રત્યેક ભારત પુત્રની પવીત્ર ફરજ છે. સર્વ દ્વિજે (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિ, વૈશ્ય) ને પોતાના યજ્ઞોપવિત દીધેલા દ્વિજ કુમારને પવિત્ર વેદાધ્યયન માટે મોકલી આપવા સૂચના છે. અત્ર ગ્રામીન વેદગ્રંથો અને સમયાનુસાર શાસ્ત્રમર્યાદા પ્રમાણે બ્રહ્મચર્ય પળાવી શિષ્યોને વેદવેદાંગ અને વિવિધ શાસ્ત્ર કળાકૌશલ્યની શિક્ષા આપી જીવનના ઉચ્ચ પ્રદેશ તરફ દોરવામાં આવે છે, તથા ધર્મપૂર્વક સર્વોત્તમ જીવન પોષાય છે. બાલકોની નિત્ય જીવન રીતિ ઉપર સર્વ પ્રકારનું શ્રેષ્ઠ ધ્યાન અપાય છે. વિશેષ પ્રત્યક્ષ મળવાથી વા પત્રથી સંતોષ થશે.

હાલમાં લખો—સંદ્યુર દેવ બ્રહ્મર્ષિ.

તળીઆની પોળ. ધર નં. ૨૨૦૪—અમદાવાદ

જનસમાજને જાહેર ખખર.

નવા જમાનામાં છેલ્લી શોધ.

—બ્રહ્મર્ષિકૃત ગ્રંથમાળા.—

જેનાપર દેશના વણા સુપ્રસિદ્ધ શ્રેષ્ઠ વિદ્વાને,
તરફથી પ્રમાણપત્ર અને સર્વોત્તમ અભિપ્રાય,
મળેલા છે.

સંસ્કૃત	ન્યોછાવર	ગુજરાતી	ન્યોછાવર
વેદાન્ત સમુચ્ચય	રૂ. ૨	જ્ઞાનચિંતામણી	રૂ.
સદાચાર સમુ૦	„ ૧	વિશ્વવિજય ખરગ	
ચારે વેદનાં—		ભા. ૧-૨-૩	૦
દ્વિજકર્મ સમુ૦	„ ૧	બ્રહ્મર્ષિ ગીતા	૦
સ્તોત્ર સમુ૦	„ ૦	બ્રહ્મર્ષિ ઉપદેશ	૦
બ્રહ્મર્ષિગીતા	રૂ. ૦	દ્વિજસ્ત્રી નિત્યકર્મ	૦)૨
રામાનુજમતવિમર્દન	=	શુદ્ધ અને શુદ્ધ સ્ત્રી નિત્યકર્મ	૦)૨
		શ્રીહરિપદમાલા	૦)૨

